لداود عم یا داود طهر لی بیتا انی کنت لم یسعنی ارضی ولا سمائی
ووسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی **فصل**
ما دمت مملوءا بالنظر الی ما سواه فلا بد لک من نفی لا اله
کما دمت تعمد الی ربابة العالم والجاه فلا بد لک من نفی
لا اله وما دمت تری فی الوجود سواه فلا بد لک من نفی
لا اله فاذا غبت عن الکل فی مشاهدة صاحب الکل استرحت
من نفی لا اله ووصلت باثبات الا الله قل الله ثم ذرهم
فی خوضهم یلعبون متی تخلص من ذکر ما لم یکن وتشتغل
بذکر من لم یزل تقول الله الله الله فتستریح عما سوی الله
فصل کلمة الله اربعة احرف حاصلها ثلثة احرف
الف ولام وهاء فالالف اشارة الی قیام الحق بذاته
وانفراده عن مصنوعاته فان الالف لا تعلق له بغیره
والحق سبحانه وتعالی لا تعلق له بغیره واللام اشارة
الی انه مالک جمیع المخلوقات والهاء اشارة الی انه هادی
من فی السموات والارض وان شئت قل الالف اشارة
الی تالف الحق للخلق باسباغ النعم والرزق واللام اشارة
لوم الخلق بالاعراض عن الحق والهاء اشارة الی هیمان
اولیائه فی المحبة والعشق **شعر** الف التالف للخلائق کلهم
واللام لام اللوم للمطرود والهاء هاء هیم فی حبه متشهر

بالواحد

بالواحد المعبود **فصل** افتح بصر بصیرتک فانه لیس
لیس فی الوجود شیئ الا وهو یقول لا اله الا الله وان من
شیئ الا یسبح بحمده یسبح لله ما فی السموات وما فی
الارض یدل بوجوده علی موجود وبخلقه علی خالقه وفی کل
شیئ له آیة تدل علی انه واحد **فصل** انظر ان شمس التوحید
انما طلعت علیک فقط کلا وحاشا والطیر صافات
کل قد علم صلوته وتسبیحه ولکن خصصتم بالتکلیف تکریما
وتعظیما وتفضیلا لکم علی غیرکم لا لحاجة الیکم فتکریمکم منا
وتفضیلکم بنا ولقد کرمنا بنی آدم وحملناهم فی البر والبحر
فصل أتری اوجدناکم من کتم العدم الی فضاء الوجود وامرناکم
وامرناکم بالعبودیة والتوحید لحاجة الیکم الا ونعت الالوهیة
مفتقرة الی وجودکم وصفة الواحدانیة متوقفة علی شهادتکم
کلا وحاشا صفة الالوهیة والوحدانیة لا یتوقف علی
شاهدة شاهد ولا تستتر بمعاندة جاحد ولکن قصرت
ابصار الخفافیش عن ادراک الشمس بعد ان علموا بوجودها
فان الخفافیش اذا طلعت علیهم الشمس یقولون ناموا فقد
جن اللیل علموا بوجودها وعموا عن ادراکها فالقصور فی ابصار
الخفافیش الشمس لا فی نورها انا الاحد فی الازل والابد شهدتم
او جحدتم فی شئتم او ابیتم وان لشر هدتم فذلک فنصیبکم نعت

شهادتکم